

φιλοκαλικά σταχυολογήματα

20

2020.5

...διαβάζω...ακούω...καταγράφω

"ἔδοξε τοίνυν ἡμῖν τά ἐκ φιλομαθείας συνενεγκεῖν εὐρήματα" (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας)

Κυριακή τοῦ Παραλύτου

Συνέβη στή Ρουμανία. Διαβάζουμε σέ κάποιο περιοδικό:

Ὁ Ρουμάνος πρωτοπρεσβύτερος π. Πέτρος Ματεΐ ανέφερε στήν Ἡ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη τό ἐξῆς σπαραξικάρδιο ἐπεισόδιο. Νεοπεντηκοστιανή Ἐκκλησία ὀργάνωσε σέ Στάδιο τοῦ Βουκουρεστίου μεγάλη συγκέντρωση, ὅπου, ὅπως διαφήμιζαν μέ μεγάλες ἀφίσες στούς τοίχους καί στίς ἐφημερίδες μέ ἀνακοινώσεις τους οἱ ὀργανωτές, θά γίνονταν καί θαύματα. Στή συγκέντρωση παραβρέθηκαν καί μερικοί φοιτητές τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογικῆς Σχολῆς. Στή σκηνή μαζεύτηκαν "ἀνάπηροι" μέ καρτοσάκια καί μέ πατερίτσες. Ἄρχισε, λοιπόν ὁ ψευτοπαπάς τους νά προσεύχεται μεγαλόφωνα καί μέ θεατρικές κινήσεις, κοιτάζοντας πρός τόν οὐρανό. Βάζει μετά τά χέρια του σ' ἕναν "ἀνάπηρο" κι αὐτός πετάχθηκε ἀπό τό καρτοσάκι κι ἄρχισε νά τρέχει! Ὁ φτωχός λαός μας κοίταζε μέ ἀνοιχτό τό στόμα! Ἐνας φοιτητής ἐκείνη τή στιγμή, πήρε νομίζω ἀπό τό Θεό μιά καλή σκέψη. Πῆγε στό μικρόφωνο καί εἶπε δυνατά: **"Ἀνακοίνωση! Ἀνακοίνωση! Κάποιος τηλεφώνησε ὅτι στό στάδιο ὑπάρχει βόμβα πού θά ἐκραγεῖ σέ μερικά λεπτά."** Δημιουργήθηκε πανικός κι ἔτρεχαν ὅλοι νά σωθοῦν καί πρῶτοι ἀπ' ὅλους ἔτρεχαν οἱ ..."ἀνάπηροι." Ἔτσι ὁ κόσμος ὁ φτωχός κατάλαβε τήν ἀλήθεια.¹

¹ Διάλογος 23 / Ἰανουάριος-Μάρτιος 2001, 42.

Ὁ ἐχθρὸς μας διάβολος παίζει παιχνίδια. Διότι δέν μπορεῖ νά κάνει κάτι σοβαρό, δέν ἔχει τή δυνατότητα οὔτε καί τά μέσα νά ἐνεργήσει θαῦμα. Τίποτα ἔξω ἀπό τούς νόμους τῆς φύσεως. Ἀκόμα καί ἕνα τραπέζι πού σέ τελετές μαγείας φαίνεται νά σηκώνεται στόν ἀέρα μόνο του, ἐξαπατᾷ τούς ἀφελεῖς, καθὼς τά (ἀόρατα) δαιμόνια παίζουν ρόλο κομπάρσου.

Ὅπως καί μέ τόν Σίμωνα τό μάγο πού «ἔκανε τά οἰκιακά σκευή νά ἔρχονται μόνα τους καί νά ὑπηρετοῦν χωρὶς νά φαίνονται αὐτοί πού τά μετέφεραν».² Ἡ ὅταν πάλι ὁ Σίμωνα ἀρπάχθηκε ψηλά στόν ἀέρα, ἐνῶ τά πλήθη στή Ρώμη πού τόν θεωροῦσαν θεό ζητοκραυγάζαν ἐκπληκτα—αὐτό ὅμως σήμανε καί τό τέλος του καθὼς ὁ Ἄπ. Πέτρος μέ τήν προσευχή του «πρόσταξε τίς πονηρές δυνάμεις, πάνω στίς ὁποῖες μεταφέρονταν νά πάψουν νά τόν κρατοῦν» καί κατέπεσε καί κατέψηξε ὁ μάγος.³

Ὁφθαλμαπάτες, ταχυδακτυλουργίες, τρῦκ, παρόμοιοι τρόποι ἐξαπάτησης μέ τούς ὁποῖους θέλει νά ἀποκομίσει παράσημο θαυματουργίας, μέ κίνητρο τήν ἐπίδειξη.

Σήμερα Κυριακή τοῦ Παραλύτου, ἄς βάλει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μας στήν ἄκρη τίς μηχανουργίες τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως. Σέ ἕνα καλάθι ὅλες τίς μιᾶς χρήσεως μηχανορραφίες τους. Νά τίς κλειδώσει ἐκεῖ γιατί οὔτε μέ παιδιαρίσματα ἡ ἀδυναμία μας μπορεῖ νά τά βγάλει πέρα. Αὐτός πού εἶπε, «χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν» γνωρίζει ὅτι δέν εἴμαστε γιά τίποτα καί περιμένει ἀπό μᾶς τό ἐλεύθερο γιά νά τά ἀφοπλίσει.

Ἐμεῖς ἄς προχωρήσουμε πέρα ἀπό τό θαῦμα πού ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Κυρίου μας ἀπό ἀγάπη καί γιά παραδειγματισμό μας ἐπιτελεῖ. Νά πῶς:

Παράλυτη εἶναι ἡ καρδιά μας. Ἔχει ἀρκετό σκοτάδι μέσα της—κι ὅμως εἶναι καλεσμένη στό φῶς. Δυσκολεύεται νά περπατήσει. Σηκώνει ἀρκετό βάρος: τῶν ἐπιλογῶν της, τῶν ἐπιθυμιῶν καί τῶν ὀρέξεων.

² Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἐρωταποκρίσεις, 20 / ΕΠΕ 13 Β, 285.

³ Διαταγές Ἀποστόλων 6,9,4 ΕΠΕ 1, 287.

«**Τά πάθη είναι βουνά δυσβάστακτα**», λέει ο άγιος Μακάριος⁴

Αυτά τά βουνά χρειάζεται να μετακινηθούν !

Δέν τά καταφέρνουμε μόνοι μας, εκτός αν καλέσουμε σε βοήθεια.

Κοντάκιο τής Κυριακής του Παραλύτου: «**Τήν ψυχή μου, Κύριε, πού έχει βαριά παραλύσει μέ κάθε είδους αμαρτίες και άτοπες πράξεις, σήκωσέ την μέ τή θεϊκή σου φροντίδα, όπως παλιά σήκωσες και τόν παράλυτο, γιά να σωθώ και να αναφωνώ· Οικτίρμων, Χριστέ, ως είναι δοξασμένη ή δύναμή σου**».⁵

Κάποτε ο αρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως Άττικός, «έναν Ίουδαίο παράλυτο, άφοϋ τόν κατήχησε και μέ τίς νουθεσίες και παραινήσεις του τόν έπεισε και τόν έφερε σε επίγνωση του Χριστού, άκολούθως τόν άξίωσε του λουτροϋ του θείου Βαπτίσματος και τόν έβγαλε παραδόξως υγιή από την κολυμβήθρα».⁶

Στά νερά αυτής τής κολυμβήθρας μπαίνει ο χοϊκός άνθρωπος και γίνεται ουράνιος. Δέν υπάρχει σωτηρία χωρίς βάπτισμα. Πώς άλλιώς μπορεί τό χώμα να πλυθεί;

«Κοντά στην προβατική πύλη υπήρχε μία δεξαμενή πού ονομάζονταν Βηθεσδα» (Ίω. 5:2).

Λεγόταν Προβατική, γιατί εκεί έπλεναν τά έντόσθια τών προβάτων πριν από τίς θυσίες.⁷

⁴ Μακαρίου Αίγυπτίου, Όμιλ. 15:50.

⁵ «Τήν ψυχήν μου Κύριε, έν άμαρτίαις παντοίαις, και άτόποις πράξεσι, δεινώς παραλελυμένην, έγειρον τή θεϊκή σου έπιστασία, ώσπερ και τόν Παράλυτον, ήγειρας πάλαι, ίνα κράζω σεσωσμένος· Οικτίρμον δόξα, Χριστέ, τώ κράτει σου».

⁶ Έφραίμ Χρονικό 731-733, CFHB 27 (1990).

⁷ Θεόληπτος Φιλαδελφείας, 19:4 «προβατική έλέγετο διά τό έκπλύνειν τά έντόσθια και τά έγκατα τών θυσιαζομένων προβάτων».

Γράφει τό παλαιό βιβλίό του Λευίτικοῦ (1:13) «τά ἐγκοίλια καί τοὺς πόδας πλυνούσιν ὕδατι» (τά ἐντόσθια καί τά πόδια τῶν προβάτων θά πλύνονται μέ νερό).

Ἄλλά τά «**ἀρχαῖα παρήλθον, πάντα γέγονε καινά**» (Β΄ Κορ. 5:17).

Μήπως ἔτσι, γιά νά περνοῦν τήν ὥρα τους μέ τυπικές διατάξεις ἀπαιτήθηκαν αὐτά; Χωρίς τό συμβολισμό τους, χωρίς τήν ἔκβαση ἤ θά ἦταν ἀνόητες ἐνασχολήσεις (αὐτές στίς ὁποῖες οἱ Ἰουδαῖοι, κολλημένοι στό γράμμα, μένουν ἄπιστοί μέχρι σήμερα).

Ὁ ἅγιος Θεόληπτος Φιλαδελφείας συνοψίζει:

«Ἔτσι καί ἡ μετάνοια, μέ τά δάκρυα ἐκπλύνει τά ἐντόσθια μέρη τῆς ψυχῆς καί τοὺς μέσα λογισμούς καθαρίζει, καί κάνει ἡμερους καί πράους τοὺς ἀνθρώπους, γι' αὐτό καί ἡ κολυμβήθρα τῆς μετανοίας λέγεται προβατική· γιατί βγάζει βαριά ἁμαρτήματα, ὅπως τά ἐντόσθια, καί φέρνει ἀγαθοὺς καρπούς στήν ψυχή πού ὀδηγοῦν στή θεία ἀγάπη καί τήν πραότητα».⁸

Ἐκδότης: Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Μακάριος
Ἐπικοινωνία: archbishopmakarios@gmail.com

⁸ Ὁπ.παρ.